

ההזמנה והתנאי

עם הנה בעולם. עם - שקיי ופסח.
ובימי הביניים. בצרית על חל.
אזבו הנסיכים עמדו לשוחח.
על חכמה יגנית וחכמה ישראל.

כי בשעת השיחה, בין שכן והגנית.
הם היו גתנים הנחה רותגנית.

ב

גינות חול הוא גרש מפרוודור ומדקת,
נאבוי אם ראווה מטול זחלון.
אך קצרה שיחה עיונית ומשקת
הם היו מזמינים אותו אך לסלון.

ואחר יום שיחה על נושאים חשובים,
הם היו משדיכים אותו שוב זכלבים.

ג

ולא פעם ראו אותו רץ באין-ישע
רדוף שוט וגרנו ואימות-חשכות.
וקיו הנסיכים נמנעים אז מנשת,
כי הכינו שאין הוא פנוי לשיחות.

אך צריך לחודות פי כתם הרציקה
הם היו מזמינים אותו שוב לשיחה.

פך הנה טרבר. - בסקירה מקצרת
זאת הנוכרו כיום רק קדי? הקדיט
אינה שלל רגשות ביהודים מעוררת
הנמנה טאנגלים לשיחה האנגלית.

אינה שלל רגשות, אינה גל זכרונות
משיחות ראשונות ושיחות אחרונות

ה

ולכן האמה האנגלית המומנת
לו תסדח נא לעם העברי המזמן,
אם פיום, עד שבתו בכרסה המסמנת,
הוא מציג אינה תנאי שאינו מסמן.

הוא מציג שאלה צדינה ופרטית
אשר אין שואלים בקברה תרבותית.

ו

וזאת זו השאלה כך אמר הנסח:
הוא רוצה לקבר, הא רעים גלפבים,
אם אמנם לא הומינו אותו לשוחח
על האמן שבו הוא ישלף זכלבים.

קצור, הוא רוצה רק לדעת -
סליחה!...

אם הוא מי ישאר אחרי השיחה.
נתן א.